

medfører. — Udvalget formener, at der ved Pensionerloven for Embedsmænd og den anordnede Livsforsikkring for disses Enker er sørget for Linieofficerernes Enker paa en Maade, der i Reglen maa ansees tilfredsstillende, ogsaa under Forhold som de her omhandlede. Men, da det Samme ikke gjælder om den i Krigen qvæstede eller faldne Reserveofficers Enke, indstiller man, at hun maa nyde Godt af Lovens § 20, forsaavidt hun iøvrigt dertil er kvalificeret, og at til den Ende i Slutningen af Paragraphen tilføies: „Dven staaende Regulativ er nærmest gjældende for Enker efter Mænd af de militaire Underklasser; men Enker efter Officere af Reserven og Forstærkningen, som i Krigen ere qvæstede eller faldne, have dog, forsaavidt de ere trængende dertil, ligeledes Afgang til Forsørgelse efter Regulativets Bestemmelse for 1ste Klasse“.

§ 21.

Man foreslaaer, at i anden Linie „livsvårige“ forandres til „vedvarende“, og at i fjerde Linie efter „indrages“ tilføies: „(§ 14)“.

§ 22.

I Slutningen indstilles, at de Ord „bliver afhængig af indtræffende Omstændigheder“ udgaae, og at der sættes ikkedet: „er undergivet Forandring efter § 21“.

Da Udvalget Intet finder at indvende mod §§ 23 og 24, tilføies endnu kun ved 3die Capitel, at den forøgede Pensionsudgift til Enker Pag. 49 er ansat til circa 1,700 Rbd. aarlig, og at for de Enker efter Faldne og Invalider, der for Tiden have, er den med Forslaget forbundne Udgift ansat til circa 4,000 Rbd. aarlig, indtil Afgang finder Sted.

Lovudkastets 4de Capitel, der handler om Understøttelse for Børn, har ikke tillagt disse nogen paa Faderens Tjenestetid grundet Ret til Pension, ei heller nogen der paa støttet Afgang til extraordinair Understøttelse, og afviger fra de hidtilværende Forhold, hvorefter Regulativet af 1834 tillagde faderløse militaire Børn, hvis Mødre ere i Live,

hvert aarlig 5 Rbd. indtil en Alder af 15 Aar. Udvalget har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at fravige den derom Pag. 51 udtaalte Anskuelse, og antager, at deslige smaa Understøttelser til Børn, som efter Grundsetningerne i Loven af 5te Januar d. N. aldeles ikke kunne erkendes pensionsberettigede, bør henvises til Communerne, forsaavidt Statskassen ikke har sat Fædrene ud af Stand til at opfylde den dem paahvilende Forsørgelsespligt derved, at de have tilsat Liv eller Helbred under Udførelsen af deres Tjenesteplichter.

§ 25.

For at tillægge Krigsforhold den behørig Vægt, og i Forbindelse med vore tidligere Forslag til Fordeel for Officerer af Reserven og Forstærkningen, indstille vi, at denne Paragraph affattes saaledes:

„Børn efter Invalider og dem, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse, have ved Fædrenes Død Afgang til Understøttelse, især naar Fædrene ere blevne vansøre eller have tilsat Livet i Krigen. Saa dan Understøttelse kan ikke alene tildeles Børn af Fædre, der høre til Underklasserne, men ogsaa Børn af Officerer af Reserven eller Forstærkningen, naar Fædrene ere blevne Invalider eller faldne eller dødeligt saarede i Krigen.“

Børn af Linieofficere have Afgang til Understøttelse efter Loven af 5te Januar d. N. § 8 og 13.

§ 27.

1. I anden Linie foreslaaes Ordene „efter Ansøgning“ at burde udgaae som overflødige.

2. I tredje Linie indstilles foran Ordet „dertil“ at indsthyde: „efter Værdighed“.

5te Capitel indstifter en overordentlig Invalidforsørgelse, som for Krigstilfælde aabnes baade for Underklasserne og for Officerclassen, saa og for deres og de Faldnes Efterladte. Da det er uantageligt,